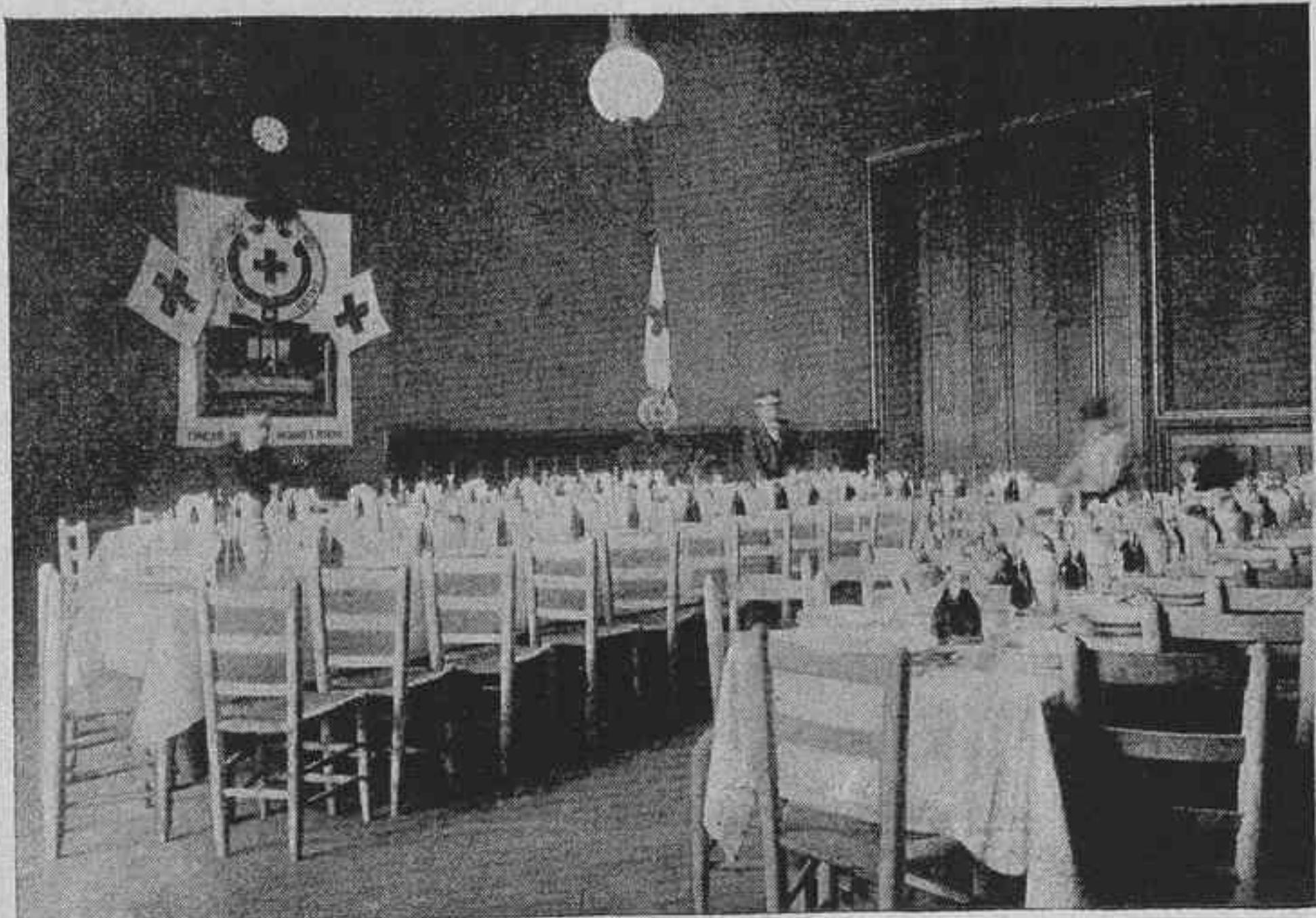

EX-CASA ESTRUCH

Menjador.

(Inst. RUS, col·laborador artístich de LA ESQUELLA)

UN HÉROE

EL CABO RUIZ

(Fot. LAUREANO)

qu' en la caseta del cable del cap Bolinao resistí l' atac de numerosas foses tagalas, dispersantlas victoriósament.

pro, si estich al davant d' *ella*
me paro... y no sé dir res.

Si's tracta de fer tabola
jo hi tinch el millor paper,
y la llengua may me para
per burlarme dels demés.

Busco franquesa ab els joves
y no respecto á n' els vells.
Si'm diuhens *talent*... ho admeto,
si'm diuhens *burro*... també.

Donchs, ja ho veuhens, tan alegre
y ab barra com el qui mes,
quan me trobo davant d' *ella*...
me paro... y no sé dir res.

Se tracta de reunirnos
quatre amichs per fer un tech,
donchs si algú fa xirinola
sols se sent la meva veu.

¿Xascos?... á tothom ne dono,
¿mals de cap?... no'n tinch pas gens;
¿delicadesa?... ¡romansos!
¿vergonya?... no la conech.

Donchs sent aixis com m' explico
y ab barra com el qui mes,
quan me trobo davant d' *ella*...
me paro... y no sé dir res.

Jo he montat la bicicleta,
y anant per aquets carrers
he aixafat dos criatures
y m' han portat al govern.

A n' allí m' han fet preguntas
uns polissons, m' han représ
y m' han tancat en un quarto
tot un vespre... ¡y jo tan fresch!

Res me fa mella, ja ho veuhens,
tinch barra com el qui mes,
y quan estich davant d' *ella*...
me paro... y no sé dir res.

Jo he fet versos á modistas
ab xistes d'aquells tantverts,
he fet versos á criadas,
á carnícieres, ¡ni ho sé!...

Els he dit trenta mil coses
aqui en LA ESQUELLA mateix,
y sempre sense inmutarme,
sempre ab desvergonyiment.

Y ab tot y aixó, tan alegre
y ab barra com el qui mes,
quan me trobo al davant d' *ella*
me paro... y no sé dir res.

—¡Quin tronera! —diu la mare,
perque retiro á las tres.

—¡Quina pessa! —exclama'l sastre
que de sobras me coneix.

—Es un ximple que m' agrada
diu el mosso del café.

—No'l faré de bó ab cap noya —
diu un amich molt farreny.

Y en aquestas circumstàncies
y ab barra com el qui mes,
quan me trobo al davant d' *ella*
me paro... y no sé dir res.

Y es que la xicoteta 'm tira
y l' estimo ab amor cert,
mes, la veig tan respectable
quan la tinch al davant meu
que per més que'l cap diu: —Párlali
el cor diu: —¡Calla, benehit! —

Y penso, al mirarme estúpit,
que'l meu gènit no's comprén,
puig al veurem sense labia
en el moment més suprem,
noto que el meu cap... es ximple
¡pero'l meu cor... té talent!

SALVADOR BONAVIA.

GAT ESCARMENTAT...

En altres temps, fa ja alguns anys, no més que
les senyoras distingidas posseïan aquell volum
ab dibuixos conegut per *álbum*, ahont, alternant